

Sygn. akt III AUa 156/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dorota Goss-Kokot
Sędziowie:	SSA Marta Sawińska (spr.) del.SSO Katarzyna Sch#nhof-Wilkans
Protokolant:	sekr.sądowy Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o przeliczenie świadczenia

na skutek zażalenia wnioskodawcy E. K.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 6 sierpnia 2013 r. sygn. akt III AUa 156/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

del.SSO Katarzyna Sch#nhof-Wilkans SSA Dorota Goss-Kokot SSA Marta Sawińska

--	--

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2013r., sygn. akt III AUa 156/13, Sąd Apelacyjny w Poznaniu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek E. K. o wyłączenie Sędziego Sądu Apelacyjnego m. B.. W uzasadnieniu Sąd orzekający – analizując treść art. 48 i 49 k.p.c., a także art. 52 § 1 k.p.c. stwierdził, że pomiędzy wskazanym we wniosku Sędzią, a stroną postępowania nie zachodzi stosunek, który mógłby wywołać jakiegokolwiek wątpliwości co do bezstronności Sędziego. Sąd podniósł, że strona nie uprawdopodobniła przyczyn wskazujących na zasadność wniosku, a wątpliwości strony, co do bezstronności Sędziego są nieuzasadnione.

Powyższe postanowienie zażaleniem z dnia 6 października 2013r. zaskarżył E. K.. W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że podtrzymuje wniosek o wyłączenie Sędziego. Skarżący podniósł liczne zarzuty w zakresie meritum sprawy rozpoznawanej pod sygn. III AUa 156/13, a skupiające się na kwestii wysokości należnego mu świadczenia.

Z treści zażalenia wynika, że skarżący domaga się zmiany zaskarżonego postanowienia i wyłączenia Sędziego zgodnie z wnioskiem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Sąd Apelacyjny stwierdza, że zażalenie odwoływające jest bezzasadne. Jednocześnie podkreślić należy, że wobec zarzutów zażalenia, nie ma innej podstawy rozstrzygnięcia, jak wskazane przez Sąd w zaskarżonym postanowieniu.

W myśl art. 48 § 1 k.p.c. sędzia jest wyłączony z mocy samej ustawy:

- 1) w sprawach, w których jest stroną lub pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy oddziałuje na jego prawa lub obowiązki;
- 2) w sprawach swego małżonka, krewnych lub powinowatych w linii prostej, krewnych bocznych do czwartego stopnia i powinowatych bocznych do drugiego stopnia;
- 3) w sprawach osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) w sprawach, w których był lub jest jeszcze pełnomocnikiem albo był radcą prawnym jednej ze stron;
- 5) w sprawach, w których w instancji niższej brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia, jako też w sprawach o ważność aktu prawnego z jego udziałem sporządzonego lub przez niego rozpoznanego oraz w sprawach, w których występował jako prokurator;
- 6) w sprawach o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem, jeżeli brał udział w wydaniu tego orzeczenia.

Stosownie do art. 49 k.p.c. niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48, Sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że w niniejszej sprawie nie zachodzi żadna z przyczyn wymienionych w art. 48 k.p.c. Brak podstaw, zatem do wyłączenia SSA M. B. z urzędu.

Odnosząc się natomiast do art. 49 k.p.c., Sąd Apelacyjny zauważa, że stanowisko Sądu meritti jest słuszne - skarżący również nie uprawdopodobnił, by istniała jakakolwiek okoliczność, która mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności Sędziego, którego wyłączenia domagał się wnioskodawca. Wnioskodawca w żadnym razie nie wykazał okoliczności uzasadniających wyłączenie SSA M. B. z postępowania. Sąd Apelacyjny pragnie jedynie zauważyć, że nie uzasadnia wyłączenia, reprezentowana przez sędziego, odmienna od poglądu strony ocena prawna (por. postanowienie SN z dnia 20 lutego 1976 r., II CZ 8/76, Lex, nr 7802). Ewentualne zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (por. postanowienie SN z dnia 26 marca 1997 r., III AO 5/97, OSNP 1997, nr 24, poz. 502; postanowienie SN z dnia 8 marca 1972 r., I PZ 9/72, Lex, nr 7068).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny działająca na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 394² § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

del.SSO Katarzyna Sch#nhof-Wilkans SSA Dorota Goss-Kokot SSA Marta Sawińska